

[Maigaard.]

han — han ville i alt fald fremsætte den formodning fra talerstolen — at den langsomt drejende elefant brugte tiden til at tænke sig om. Det kan der nu være to meninger om. Vi skal ikke sige, at fordi det er industrifiskerne, der har problemerne, er det dem, der skal have støtte. Vi skal sige: industrifiskerne, der har problemerne, skal have støtte til at omlægge til noget, der har en varig betydning, og også til noget, der kan give arbejdspladser på land. Det er det, der er tanken, og mens den store, tunge elefant langsomt drejer, synes jeg, den skulle overveje, om det er muligt at opretholde industrifiskeri i det omfang, vi har det nu, om ikke vi i tide skal se at få lagt om og derved bevare de arbejdspladser, der er.

Så spurgte jeg fiskeriministeren, om de forlydender, Politiken har fremlagt om, at man i de indkomspolitiske overvejelser havde en række fiskeripolitiske spørgsmål med inde i billedet, var rigtige. Fiskeriministeren så vanen tro op i loftet og sagde, at da han ikke havde læst avisen fra den dag, kunne han da ikke sige noget om det, men det lød da meget fornuftigt. Det glæder mig, at han synes, det lyder fornuftigt, det synes jeg også. Men fiskeriministeren må kunne meddele os, om man i de indkomspolitiske overvejelser har fiskeripolitiske tiltag med inde. Kan han ikke, fordi han ikke har læst avisen, så vil jeg gerne spørge økonomiministeren, som i Politiken den 21. maj får lagt navn til disse forslag, Hækkerups hemmelige katalog, kaldes det, om det virkelig er sådan. Det skulle glæde mig, om der i de indkomspolitiske overvejelser er fiskeripolitiske tiltag, om man har overvejet at lægge fiskeripolitikken om som et led i disse ting. Det må da være noget, offentligheden har krav på at få at vide. Det er da ikke noget, vi skal tiltuske os i en eller anden avis. Det må vi da kunne få besked på her i tinget, så derfor spørger jeg fiskeriministeren, og hvis han ikke kan bestride sin ressort, så spørger jeg økonomiministeren, som i alt fald i Politiken har lagt navn til denne stribe af forslag.

Fuglsang (DKP):

Det kunne jo være fristende sådan at fordybe sig i zoologien, når man kigger ud over det ærede ting her, men det skal jeg undlade.

Jeg vil derimod gerne tage noget andet med, og det er det med at dreje sig langsomt og tungt og dreje sig hurtigt. Man kan jo nemlig dreje sig så hurtigt, at man i nogen grad mister sansen for sted og orientering; det synes hr. Maigaard at have gjort, og det svækker argumentationen en smule.

Det er jo ikke sådan, at hr. Erlendsson og jeg har samme syn på forholdet mellem banker og fiskere. Deres problemer er jo ikke de samme. Vi er da enige om, at fiskerierhvervet af naturlige grunde, af samfundsmæssige grunde og en lang række andre grunde er et konjunkturfølsomt erhverv, men det kan man ikke sige om bankerne. De har en voldsom evne til at svømme ovenpå i en hvilken som helst situation, og derfor mener vi netop ikke, at vi på nogen måde skal være med til at støtte bankernes stilling. Det er fiskerne, vi skal støtte, og ikke andet.

Så vil jeg gerne sige én ting til. Det stilles sådan op her, at fordi vi kommunister ikke kan gå ind for SF's ændringsforslag, er det et udtryk for, at vi ikke ønsker at hjælpe fiskerne eller fiskeindustrien. Det er jo ikke tilfældet. Det er ikke et spørgsmål om enten/eller, men sagen er, at der ligger et ganske bestemt forslag, som vi, selv om vi ikke synes, det er helt tilfredsstillende, i hvert fald synes er bedre end det, SF har stillet, fordi SF's ser vi mere som en støtte til bankerne end til fiskerne, mens der er mere regulær støtte til fiskerne i det forslag, som vi altså vil stemme for.

Erlendsson (FP):

Det er en blandet fornøjelse at høre på hr. Maigaard, hver gang han udtaler sig om erhvervsøkonomi. Hr. Maigaard taler om omkostningerne, det er dem, der skal nedbringes. Er hr. Maigaard ikke klar over, at indkomstskatten er den største omkostning for erhvervslivet? Er hr. Maigaard ikke klar over, at gældssættelsen her i landet er øget parallelt med indkomstskatternes størrelse?

Det, som partierne nu går ind for at klare den situation, vi er i, som jo er vanskelig økonomisk set, er at forsøge at gøre dette samfund mere selvfinansierende. Det kan kun ske ved at nedsætte indkomstskatterne, og det igen kan kun ske, hvis man skærer ned på gratisydelse, som i de senere år er steget til enorme højder.